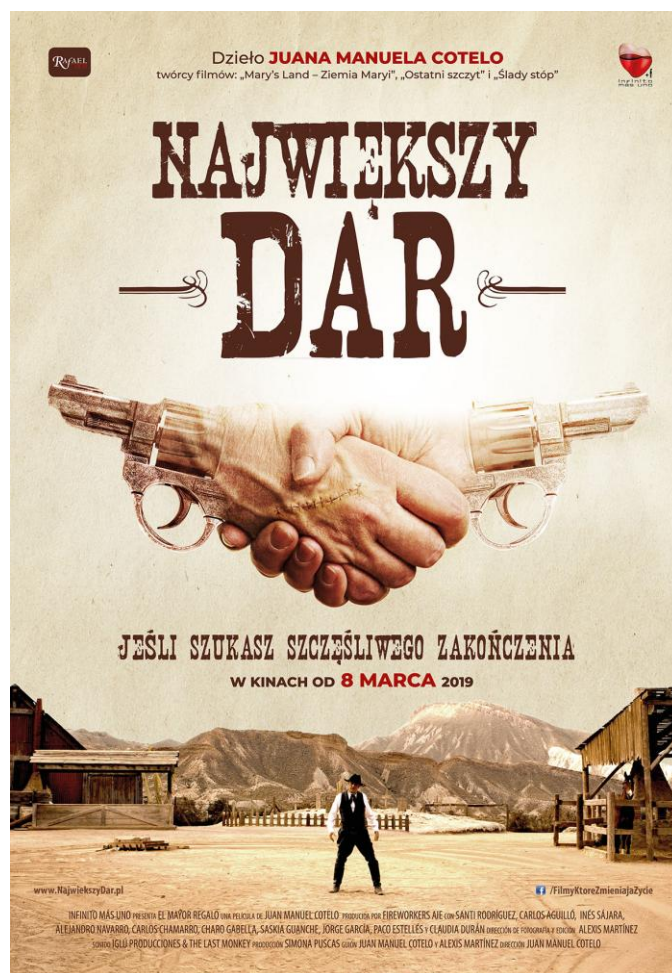

PRZEDSTAWIA

Największy dar

(El mayor regalo)

PREMIERA: 8 marca 2019

gatunek: fabularyzowany dokument

czas trwania: 105 min

www.najwiekszydar.pl

OBSADA

Juan Manuel Coteló.....	Reżyser
Santi Rodríguez.....	Will
Carlos Aguillo.....	Jack
Inés Sájara.....	Producentka
Carlos Chamarro.....	Dziennikarz
Paco Estellés.....	Szeryf
Claudia Durán.....	Lekkie Pióro
Alejandro Navarro.....	Mówca
Charo Gabella.....	Żona Willa
Jorge García.....	Kowboj

TWÓRCY

REŻYSERIA: Juan Manuel Coteló
SCENARIUSZ: Juan Manuel Coteló
ZDJĘCIA: Alexis Martínez
DŹWIĘK: The Last Monkey
MONTAŻ: Alexis Martínez
PRODUCENT: Simona Puscas

PRODUCENCI

Infinito+1
Rafael Film

KRAJ

Hiszpania
Polska

KONTAKT

DYSTRYBUCJA KINOWA – PIRania

ANNA CHUDZIAK tel. 606 492 036; e-mail: dystrybucja@pirania.info

PR i PROMOCJA

LILIANA SURMA
tel. 500 062 574
e-mail: lila@rafael.pl

MAŁGORZATA MYŚLIWA-STREJCZYK
tel. 505 874 490
e-mail: malgorzata@rafael.pl

Materiały wysokiej jakości są dostępne na serwerze FTP:

g24.kei.pl
użytkownik: rafaelfilm
hasło: DWR2017

OPIS FILMU

Premiera i dystrybucja w blisko 40 krajach, pełne sale kinowe i będąca pod ogromnym wrażeniem publiczność. Najnowszy film Juana Manuela Cotelu, któremu sławę przyniosła kultowa już „Ziemia Maryi”, zaskakuje, oczarowuje i dostarcza widzom wielu emocji. „Największy dar” to fabularyzowany dokument w konwencji... westernowej komedii (warstwa fabularna) i kina faktu (warstwa dokumentalna). Głównym bohaterem opowieści jest reżyser (w tej roli sam Cotelu), który w scenerii miasteczka rodem z Dzikiego Zachodu kręci klasyczną historię o walce dobra ze złem. Na artystę przychodzi kryzys twórczy i spada masa wątpliwości. Może zmienić zakończenie? Czy w każdej historii ludzie muszą się na końcu pozabijać? Ucieka z planu, by poszukać inspirujących i prawdziwych opowieści, które pomogłyby mu wymyślić inny finał swojego dzieła. Prawdziwe życie okazuje się bardziej zaskakujące niż wymyślone historie... Czy możliwa jest tak bezgraniczna miłość i tak bezwarunkowe przebaczenie?

„Największy dar” to ogromna dawka wzruszenia, ciepłych emocji, i... duża porcja humoru. To film z gatunku tych, które naprawdę potrafią zmienić życie.

Hiszpańsko-polska produkcja powstała dzięki finansowemu wsparciu tysięcy drobnych darczyńców z obu krajów.

BOHATEROWIE FILMU

TIM GUENARD, mistrz kraju w boksie, Francja. Wybaczył swoim rodzicom, którzy go opuścili i bili tak, że na wiele lat trafił do szpitala. Stara się o wybaczenie tych, których zraniła jego nienawiść i agresja. Dopiero, gdy doświadczył bezwarunkowej miłości, był w stanie się zmienić.

IRENE VILLA, dziennikarka i narciarka paraolimpijska, Hiszpania. Wybaczyła osobom, które chciały zabić ją i jej matkę, kiedy Irene miała 12 lat. W tamtym ataku straciła nogi i trzy palce. Rozumie tych, którzy nie wybaczą, ale jednocześnie wie, że jeśli się nie wybaczy, to niemożliwe jest bycie szczęśliwym. Każdego dnia zbiera owoce przebaczenia.

SHANE O'DOHERTY, były przywódca grupy terrorystycznej IRA. Uważał, że przemoc rozwiąże problem jego kraju, jednak nic ona nie dała. Skrzywdził wiele osób... Dziś prosi je o wybaczenie. Oprócz Kościoła nikt nie wierzył, że będzie w stanie się zmienić.

GABI I FRANCISCO, Meksyk. Zawarli związek małżeński na zawsze, mieli troje dzieci i rozstali się na zawsze. Nikt nie wierzył, że ich małżeństwo może się rozpaść, ani że mogą znowu się pogodzić. Wszyscy twierdzili, że ich problemu nie rozwiąże nawet Bóg... A tu nieoczekiwanie... Gabi i Francisco dziś wciąż są małżeństwem.

REŻYSER O FILMIE

„Dobry zabija złego, a publiczność bije brawo”. Klasyczna formuła uważana za idealne „szczęśliwe zakończenie”, ale... coś jest nie tak, prawda? Bo gdyby przemoc pozostała zamknięta wewnątrz ekranu, na terytorium fikcji... mogłoby tak być. Ale tak nie jest.

Surowa rzeczywistość pokazuje nam, że wszędzie stosuje się stare prawo „oko za oko, ząb za ząb” i tak to jest: podziały, żale, nienawiść, przemoc, zniewagi, poniżenie... Wniosek: to zakończenie ani nie jest szczęśliwe, ani nie jest zakończeniem, ale początkiem niekończącej się serii smutnych rozdziałów, których bohaterami są prawdziwe osoby, z krwi i kości.

W obliczu tragicznej panoramy kultury podziałów i konfrontacji możemy pozwolić się zarazić i przyłączyć się do wojny... lub po prostu narzekać... lub też zrobić coś pozytywnego, aby przeciwdziałać tak wielkiej „nienawiści”, która szerzy się wokoło.

Mój wybór jest jasny: działanie! Pragnę wspierać pokój w społeczeństwie poprzez mówienie o skuteczności przebaczenia, ponieważ nie znam żadnego innego środka zaradczego, który miałby taką moc, aby położyć kres każdej wojnie.

Prośba o przebaczenie i samo przebaczenie – to działa. W 100% konfliktów.

„Największy dar” pokazuje to nie w teorii, ale przez prawdziwe historie pojednania, w których pokój ostatecznie zatriumfował nad wojną. We wszystkich przypadkach wydawało się to niemożliwe.

Dlatego nie zadowolam się tym, że „Największy dar” „się podoba”. Aspiruję do czegoś ważniejszego: uleczenia głębokich ran w sercach widzów. Życzę wszystkim siły, by prosić o przebaczenie i przebaczać. To dopiero jest szczęśliwe zakończenie.

O PRODUKCJI – ROZMOWA Z REŻYSEREM

Kiedys wspomniałeś, że dostajecie coraz więcej świadectw osób, które słysząc o waszej produkcji, postanowiły opowiedzieć swoją historię życia bądź o swojej decyzji wejścia na drogę przebaczenia. Czy możesz podać jakiś konkretny przykład?

Tak, rzeczywiście, mamy wiele takich przypadków. Jedna z historii dotyczy pewnego mężczyzny z Kolumbii, który odsiaduje tam wyrok za kilkukrotne morderstwo. Mimo iż dzielą nas tysiące kilometrów, pewnego dnia po prostu zadzwonił i opowiedział o sobie, ponieważ identyfikuje się z jedną z osób, która wystąpiła w filmie, i podobnie jak ona chce poprosić o wybaczenie.

Podobny głos dostaliśmy z Kanady, od kobiety, która również identyfikuje się z przesłaniem filmu. Pewnego dnia zadzwoniła, mówiąc, że nasza praca jest dla niej ważna i chce nam pomóc. Był to dla nas trudny moment, ponieważ kilka tygodni wcześniej zostaliśmy zawróceni z lotniska tuż przed wylotem do Rwandy. Powodem był brak zgody na robienie zdjęć, o której wcześniej nikt nam nie mówił. Po ludzku, materialnie, nie mogliśmy sobie pozwolić na drugą podróż. Dodatkowo wciąż nie było odpowiedzi w sprawie nowych wiz. Nie widzieliśmy wyjścia, jednak ciągle mieliśmy nadzieję. I ktoś na tę nadzieję odpowiedział.

Jak reagują ludzie z Twojego najbliższego otoczenia, znajomi Twojej rodziny, przyjaciele?

Ludzie, którzy nas znają i wiedzą o projekcie, mają głęboką potrzebę podzielenia się z nami swoją historią. Tylko w szkole, do której chodzi moja córka, pięć osób opowiedziało mi o trudnym procesie przebaczenia, jaki przeszli.

Jakie to może mieć znaczenie dla odbiorcy waszego filmu?

W filmie zostały przedstawione historie z całego świata, jednak dzieląca odbiorcę i osobę opowiadającą odległość dziesięciu, stu czy tysięcy kilometrów nie ma tutaj znaczenia. To pokazuje, że przebaczenie jest sprawą aktualną, dotyczącą każdego człowieka bez względu na pochodzenie, miejsce zamieszkania czy wielkość zadanych krzywd.

Co jest najważniejszym celem waszego dzieła?

Naszą misją nie jest produkcja filmu, tylko dotarcie do serca każdego widza i sprawienie, że spróbuje poradzić sobie ze swoimi zranieniami.

Spodziewacie się wielu odbiorców, którzy potraktują ten film aż tak poważnie?

Znamy takie momenty historii, np. działania nazistowskich Niemiec podczas drugiej wojny światowej, gdzie jedna ideologia sprowokowała falę nienawiści. Wierzę, że tak samo poprzez jedno wydarzenie – w naszym przypadku film – możliwe jest sprowokowanie fali przebaczenia.

AMBASADORZY PROJEKTU

Marcin Kwaśny

Mówimy często o wybaczeniu innym, a nie myślimy o wybaczeniu sobie. Musiałem wybaczyć sobie moje przeszłe życie, to, że popełniałem błędy, krzywdziłem ludzi. A tak naprawdę raniłem przez to siebie. Skoro Bóg mi wybaczył, to i ja powinienem sobie wybaczyć.

Ks. Jakub
Bartczak

Prawdziwą szkołą przebaczenia jest spotkanie z Bogiem. On mnie ciągle zawstydza swoją miłością. Cały czas uczę się przebaczać.

Anna
Gołędzinowska

Kiedy udało mi się przebaczyć, to przebaczenie uwolniło przede wszystkim mnie. Bez przebaczenia nie można zacząć od nowa.

Robert Friedrich

W dzisiejszych czasach, gdzie pełno jest różnych konfliktów i podziałów, potrzebujemy mówić o przebaczeniu. Ten film o tym mówi.

Dariusz
Kowalski

Jeśli komuś nie przebaczysz, to jest tak, jakbyś go niósł ze sobą, to jest twój balast, twój ciężar. A co, jeśli jest ich wielu?

Jasiek Mela

Czasami jest tak, że osobą, której powinniśmy wybaczyć, jesteśmy my sami. I to bywa nieraz dużo trudniejsze. A Bóg mówi „Kochaj bliźniego jak siebie samego”. (...) Żyjemy w różnych światach w tym samym czasie – i jak sobie pomyślę o ludziach, którym mógłbym coś przebaczyć, to jest to pestka w porównaniu z tym, co widziałem na trailerze filmu.

Piotr Tau Kowalczyk

Pojednanie przynosi wielki pokój serca, przynosi uwolnienie, swobodę i nawet uzdrowienie innych relacji. Czasami to jest tak połączone, że z powodu braku pojednania dwóch osób cierpią inni.

Marcin
Zieliński

Nieprzebaczenie jest jak otwarte drzwi, przez które wróg przychodzi, by kraść, by zabijać i by niszczyć.

NAJWIEKSZY — DAR —

JESLI SZUKASZ SZCZĘŚLIWEGO ZAKOŃCZENIA

